63ste Jaargang No. 5030 — DAGBLAD — Donderdag 6 Februari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE Tel. 1858; P. bus 8. Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeverij en Administratie [illegible] steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E Croes, Postbus 14 Oranjestad: tel. 38

Grote brief van Truman

Schauman tegen nationalisatie van Koopvaardij

DE BRIEF VAN TRUMAN AAN HET CONGRES.

President Truman deelde het Congres mede, dat de Verenigde Naties grote vorderingen hebben gemaakt in het afgelopen jaar, maar dat de hoop van de wereld op vrede, „nog steeds" verraden kan worden en zodoende verloren kan gaan". In zijn brief welke het Verslag gedurende 1946 betreffende de werkzaamheden der Verenigde Staten vergezelde, zeide de President: „De moeilijkheden en gevaren die voor ons liggen zijn talrijk en ernstig". In zijn verslag zeide Truman dat de vooruitgang gemaakt bij de internationale controle van de atomaire energie „onze hoop doet groeien", voornamelijk omdat Rusland het eens is met de voorstellen der Verenigde Staten betrefffende het stelsel van controle.

De werkzaamheden van de militaire commissie die aan het trachten is strijdkrachten voor de Verenigde Naties te organiseren, werden door Truman als „teleurstellend langzaam" beschreven, maar hij voegde daaraan toe: „Er zijn reeds aanwijzingen dat er grotere spoed betracht wordt en wij hopen dat het arbeidstempo van de Commissie zal groeien".

Een van de meest belangrijke stappen die door de Verenigde Naties gedurende het jaar 1946 genomen zijn is volgens het verslag de eenstemmige beslissing der vijf en veertig leden betreffende de beginelen van de internationale controle en onderzoek van de atomaire energie, vastgesteld bij verdrag en niet onderworpen aan het vetorecht bij haar toepassing".

„Vele maanden van hard werk en moeilijke onderhandelingen in de Veiligheidsraad en de Commissie voor de Atomaire Energie, liggen voor de boeg. Niet over alle essentiële beginselen is overeenstemming bereikt. Het vraagstuk betreffende de oplegging van beslissingen moet nog steeds worden opgelost. Aan alle beginselen moet in eendrachtig tot stand te komen verdragen en conventies specifieke en practische toepassing worden gegeven.

Om te slagen moeten wij ter zelfdertijd andere essentiële grondslagen leggen voor een algemeen stelsel van collectieve veiligheid.

De naties kunnen alleen veilig hun wapens terzijde leggen inzoverre hun veiligheid beschermd wordt door andere middelen.

De President vervolgde in zijn verslag dat een van de meest verstrekkende besluiten van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties was de op haar eerste zitting genomen beslissing tot codificatie en ontwikkeling van het internationel recht.

De ontwikkeling naar de toepassing van het internationale recht op individuën zoals in het geval van de berechting der Nazie-leiders te Neurenberg, zowel als op naties, is van diepe betekenis voor de staten. Wij kunnen geen blijvende vrede hebben tenzijlen werkelijke wereld-wet wordt vastgesteld en de nakoming daarvan wordt afgedwongen. Gerechtvaardigde hoop en vertrouwen, welke de grote vorderingen van de Verenigde Naties in het afgelopen jaar in ons allen hebben opgewekt, kunnen niet alleen geschokt worden maar ook geheel verraden worden en zodoende verloren gaan.

De moeilijkheden en gevaren welke voor ons liggen zijn talrijk en ernstig. Zij zijn gezaaid over de weg die leiden moet naar de uiteindelijke vrede, naar de vestiging en handhaving van de collectieve veiligheid, naar de controle over de atomaire energie en de regeling en vremindering van de bewapening, naar het bereiken van economisch herstel en naar een wijder besef van de menselijke rechten. Truman herhaalde dat de politiek van de Verenigde Staten er op gericht zal zijn om de Verenigde Naties met al de hun ten dienste staande middelen, zoals „permanente deelneming", te steunen. Die politiek, bij tij en ontij gevoerd, bij tijdelijke mislukking zowel als tijdens ogenblikken van succes — heeft de steun van een overweldigende meerderheid van het Noordamerikaanse volk. Zij moet deze steun blijven behouden, indien de Verenigde Staten de hun rol toegewezen rol in de Verenigde Naties wensen te blijven bekleden, en indien ons land behoed zal dienen te blijven van de ramp van een andere en veel verschrikkelijker oorlog.

Met betrekking tot andere vraagstukken, zeide Truman o.a.: „Het zal wel niet te veel beweerd zijn, wanneer gezegd wordt dat de vestiging van een blijvende vrede in grote mate afhankelijk zal zijn van het al of niet slagen van de Verenigde Naties het eenmaal begonnen werk, succesvol voort te zetten.

Ik zal het Cogres aanbevelen om de aanneming van de statuten van de Internationale Vluchtelingen-organisatie en tevens de bijdrage van ons aandeel in de kosten daaruit voortvloeiende, goed te keuren. Voorbereiding worden thans getroffen voor het houden van een wereld-conferentie voor het eind van dit jaar — voor de vrijheid van informatie. De Verenigde Staten zullen alle stappen die genomen worden om het Voogdijschaps-stelsel te versterken, steunen.

In zijn gehele brief legde de President de nadruk op de noodzakelijkheid tot handhaving van een nationale toenadering tot de problemen der Verenigde Naties. O.a. zeide hij hiervan: „Dit is even noodzakelijk op economisch en sociaal als op politiek gebied. Wij moeten zonder aarzeling op bilaterale grondslag een politiek vaststellen betreffende economische samenwerking met de rest van de wereld, in zaken als economische wederopbouw en ontwikkeling en uitbreiding van de wereldhandel. Wegens de afhankelijkheid-van-elkaar der economie van alle leden, zal het zowel onze eigen economie als de wereld-economie ten goede komen dat wij hier een stabiele economie met hoge vraag naar arbeidskrachten blijven behouden (Washington, (AP) 5.2).

PRESIDENT TRUMAN
Schreef een ernstige brief.

VERSCHIL VAN MENING.

Warren Austin en Andrei Gromyko, hebben heden in privé vergaderd in het hoofdkwartier der Verenigde Naties. Daarna voegden zich de vier andere gedelegeerden, leden van de Veiligheidsraad zich bij hen in de Empire State Building, om de verschillen welke tussen Rusland en de Verenigde Staten zijn gerezen betreffende de bewapenings beperking te bespreken.

HERZIENING VAN PORTUGEES CABINET.

Uit Lissabon wordt gemeld dat de voornaamste reden waarom Salazars cabinet herzien wordt is dat Salazar thans als zijn tijd aan het premier-schap moet wijden en daarom het Ministerie van Buitenlandse Zaken aan een ander moest afstaan.

Het semi-officiële dagblad „Diario Da Manho" noemde als Salazars mogelijke vervanger Marcelo Caetano (Lissabon, (AP) 5.2).

BARCIA VRAAGT WEER UITSTEL.

Augusto Barcia, aan wie Zaterdag jl. werd opgedragen een nieuwe Spaanse regering in ballingschap te vormen, en die naar aanleiding daarvan een uitstel van acht en veertig uur verzocht had, heeft wederom een uitstel thans van vier en twintig uur verzocht, vóórdat hij een definitief antwoord geven zal, aangezien hij zelf ok nog geen „defensief antwoord" van sommige door hem genaderde personen hand ontvangen. Barcia zeide tot de pers, dat hij nog geen definitieve antwoorden had ontvangen van zijn eigen Linkse Republikeinse Partij, noch van de Cataloniërs, noch van de Basken.

In Spaanse politieke kringen te Parijs, gaan geruchten dat Barcia aan het trachten is weer een „cabinet van persoonlijkheden" te vormen, dan één welke de verschillende verbannen partijen vertegenwoordigt (Parijs, (AP) 5.2).

CONTRACTS BREUK.

De Noordamerikaanse Secretaris voor de Schatkist, Snyder, verklaarde heden, dat Groot Brittannië aan de Verenigde Staten de verzekering heeft gegeven dat het in toekomstige handelsverdragen welke het zal sluiten een bepaalde clausule zal weglaten, welke door de Verenigde Staten beschouwd worden als een inbreuk op de overeenkomst waarbij 750 millioen dollar door de Verenigde Staten aan Groot Brittannië zijn geleend. Snyder maakte de text bekend van een viertal brieven gewisseld tussen hem en den Britsen Secretaris van den Schatkist, Hugh Dalton, betreffende een bepaling opgenomen in het Brits-Argentijns handelsverdrag van 17 September jl. Volgens deze bepaling zal, wanneer in enig jaar Argentinië meer van Engeland kopt dan verkoopt, er een voldoende bedrag aan geblokkeerde sterling voor Argentinië worden vrijgemaakt om het verschil bij te passen, welke bedrag Argentinië evenwel zal moeten besteden in landen behorende tot het sterling-gebied. De Verenigde Staten nu beweren dat deze bepaling een inbreuk maakt op eerstgemeld verdrag (Washington, (AP) 5.2).

JOAN CRAWFORD VIEL VAN DE TRAP.

De filmster Joan Crawford, die reeds drie keer rechter-enkel brak moet op last van de dokter voor onbepaalde tijd rust houden. Thans is haar linker-enkel gebroken toen Joan van de trap viel (Hollywood, (AP) 5.2).

51 OF 101 KANONSCHOTEN?

Langzaam maar zeker begint in Soestdijk en Baarn een zekere nerveuze spanning te komen.

De beide, het dichtst bij het prinselijk paleis gelegen hotels, Hotel Trier en Astoria- - Hotel (het vroegere Badhotel), wereldberoemd geworden in de spannende dagen voor de geboorte van Prinses Beatrix en Prinses Irene, raken reeds aardig volgeboekt, hoewel het nog zeer vroeg in het seizoen is.

Druk doende lieden met gewichtige gezichten lopen rond om de juiste plaats voor de telextoestellen, welke de berichten de wereld in zullen zenden, te zoeken; ondanks schaarste aan materiaal wordt ernstig gedelibereerd over het plaatsen van extra-telefoonleidingen en boer Haarman mag zich, sinds bekend is, dat op zijn terrein de batterij, welke op oorverdovende wijze zal vertellen of er een prinsje dan wel een prinsesje geboren is, geplaatst zal worden, in een bijzondere belangstelling verheugen. Inmiddels werkt het Oranjecomité Baarn Soest aan de organisatie van den Oranjetocht en groeit de hoeveelheid babykleertjes welke H.K.H Prinses Juliana wordt aangeboden, om te verdelen onder andere gelukkige jonge moeders, aan tot een geweldigen berg „klein goed".

Dr J. de Groot, de geneesheer van de Prinses, is uiteraard een zwijgzaam man, maar het weinige, dat hij kon mededelen was zeer verheugend.

„Alles is zo goed," zo zeide de dokter, „dat ik u niets kan vertellen. Ik verwacht de geboorte van de koninklijke baby tegen half Februari, doch zal mij reeds in de eerste week van Februari naar Soestdijk begeven."

Hoeveel keren zullen de kanonnen bulderen: 51 maal of 101 maal?

Trouw.

het nieuws van vandaag

Men kan een overzicht over het wereldgebeuren krijgen vandaag van niemand minder dan President Truman. We weten, dat de economische commissie voor de Verenigde Staten reeds gezegd heeft, dat Amerika er nog nooit zo goed heeft voorgestaan. Misschien is daar wat politieke reclame bij, doch gelijk in heel de redevoering van Truman is er een rustig optimisme.

Niet zo echter in Europa. Churchill wordt bitter, en men weet dat hij scherpe opmerkingen kan maken en hij zal ook weten, wannéér hij ze moet maken. Het is verschrikkelijk koud nog in Europa (nu kwam er veel sneeuw, zodat de Elfstedentocht afgelast moest worden) en Engeland zit met een nijpend tekort aan kolen. Men sluit de banken, men gaat thuis werken, en op dit ogenblik laat Churchill van zich horen.

Een ander droef geluid is dat van Bidault, die ziet dat mén niet erg enthousiast is voor de plannen van Frankrijk t.o.z. van Duitsland, doch die verbeten op merkt, dat hij het dan wel zelf daar in Moskou zal gaan verdedigen als het in Londen niet gelukt.

Dan is er nog een droef geluid. We wezen op de figuur van de M.R.P. in Frankrijk, den 37-jarigen René Schauman, die onlangs zelfs candidaat was voor president, den man die meende, dat men tussen de communisten en de rest geen ijzeren gordijn moest laten hangen, doch men moest trachten vredelievend te penetreren; hij deed mede aan de regering van Ramadier als Minister van Financiën, doch nu zijn er al reeds geruchten over zijn aftreden, daar de communisten de koopvaardij willen gaan nationaliseren. Dat gaat volgens hem té ver; hij kan als Minister van Financiën misschien beter dan wie ook zien wat het etekent als men daarbij het particulier initiatief gaat vervangen door staatszaak. We hopen, dat de man spreekt. Het vraagstuk nationalisatie houdt immers de geesten bezig in alle landen... zelfs op Curaçao, doch men moet zien hoe het in de practijk zal gaan, wil het niet een verkapt doorvoeren zijn van communisme.

Op Sant Dming zijn de gedelegeerden van heel het Caraïbische gebied bijéén om te zien...... hoe men moet nationaliseren!

Het is opvallend, dat het met een nieuw Ministerie voor de zg. republikeinse regering nog niet erg wil boteren.

In Portugal heeft men het cabinet herzien, we weten niet wat de betekenis is van die verandering, dat ontgaat ons.

In Nederland ging men over tot een verandering in de commissie-generaal; er kwam niet Dr. Kat, doch Prof. Verzijl uit Leiden werd de nieuwe commissaris-generaal, samen met Prof. Posthuma.

De troepen voor Curaçao verlieten de vaderlandse bodem.

Op Curaçao hebben vandaag twee plechtigheden plaats, de zg. overdracht van vlaggen bij het officiële vertrek der Noordamerikaanse troepen, aan wie hedenmorgen door Zijne Excellentie den Gouverneur de dank van de bevolking werd overgebracht, en de dodenhulde bij het vertrek van de gevallenen terug naar hun vaderland. Een dag die in de geschiedenis van Curaçao zal bekend blijven. 6 Februari 1947: „Vertrek der Noordamerikaanse troepen".

Parlementaire Commissie bezocht Aruba

DE ARUBANEN ONTVANGEN DE LEDEN DER PARLEMENTAIRE COMMISSIE.

Henny Emans' scharen defileren voor de Parlementaire bezoekers.

Het speciale K.L.M.-vliegtuig met de leden der Parlementaire Commissie aan boord, vertrok Zaterdagavond precies zes uur uit Bonaire voor een bezoek aan het schone zuster-eiland Aruba.

Om precies half zeven vloog vlieger Roufair boven Aruba en liet de luchtreizigers Aruba's landschap van hoger sferen uit bewonderen.

Even daarna raakte de wielen van de „Load Star" de grond van het vliegveld Dakota.

Ter begroeting waren de Heren A. M. Schütte, wnd. Gezaghebber, Hesseling, Henny Eman de landraad A. Wever aanwezig.

Na de officiële kennismaking reden de Heren in de voor hen gereedstaande auto's allereerst naar de woning van Z.E. de Gouverneur van Curaçao, maar de Heren Mr. Kropman, Meyerink en de Neré tot Babberich — dank zij de gastvrijheid van de Landvoogd, die voor deze gelegenheid Zijn woning ter beschikking heet gesteld — gelogeerd werden. De overige Heren van de Commissie alsmede de Heren Corver en Bloch werden in de Pasanggrahan gehuisvest.

Het Programma van Zondag.

Ten huize van de wnd. Gezaghebber werd den gasten om half elf een „koffie" aangeboden, waarbij de Heer en Mevrouw Schütte zich op aangename wijze met hun gasten onderhielden.

Na dit gezellig samenzijn, begaven de bezoekers zich naar het terras van de woning des Gezaghebbers, waarvoor Henny Emans' scharen van de Arubaanse Arbeiders Partij voorafgegaan met muziek, defilleerden.

In lange rijen trokken de leden der A.A.P. voorbij. Spandoeken met zich dragende met opschriften als „United we stand, no retreat", „United we stand, divided we fall", „Social improvement is our aim" en vele anderen.

Het hoogtepunt van deze demonstratie was wel, toen de Voorzitter der A.A.P. het Statenlid Henny Eman, staande in een auto en gekleed in parade-uniform, bestaande uit een platte witte pet en getooid met een oranjesjerp, voor het terras de leden der Parlementaire Commissie toesprak.

Spreker bood de wnd. Gezaghebber de gelukwensen aan van de leden van de A.A.P. met het bezoek van de Commissie — dit is een historische gebeurtenis voor ons eiland die in de annalen der geschiedenis van Aruba beboekstaafd zal blijven, zo zeide de spreker.

Na drie eeuwen toont Nederland werkelijke belangstelling door een afvaardiging van leden der Staten-Generaal hierheen te zenden.

U ziet hier bijeen de leden der A.A.P. met andere delen der bevolking en wij geven U de verzekering, dat ons volk vreugdevol gestemd is over Uw komst.

Wij weten dat U zich grote offers hebt getroost om hier heen te komen, doch Uw bezoek is van zeer grote betekenis. Wij roepen U dan ook een hartelijk „welkom" toe, U de verzekering gevende van onze verknochtheid aan H.M. de Koningin en het Huis van Oranje.

In mijn hoedanigheid als voorzitter van de A.A.P. zal ik morgen een bespreking met U hebben over onze problemen.

Nadat spreker de gasten een prettig verblijf op Aruba gewenst had trok het defilé verder.

Om 12 uur vond er een officiële lunch plaats aangeboden door de wnd. Gezaghebber, den Heer M. W. Schütte.

In het clubgebouw „Tivoli" een club waar Curaçao jaloers op mag zijn — met prachtige zalen, bowling alley, sportterreinen enz. — waren vele prominente gasten uit Aruba's samenleving bijeen om een lunch te savoureren, die zo uitstekend was, dat de leden der Commissie wel een zeer goede indruk kregen van de culinaire bekwaamheden van de kok, die in Tivoli de scepter zwaaien.

Tijdens de lunch werden enkele toespraken gehouden.

Het was de wnd. Gezaghebber die allereerst het woord voerde.

Mijnheer de Voorzitter en leden van de Parlementaire Commissie, mag ik U, namens Aruba, waarvan de belangrijkste vertegenwoordigers hier aanwezig zijn, hartelijk welkom heten op ons Eiland.

De komst van Uw Commissie, vertegenwoordigende verschillende politieke groeperingen, is voor ons gewest een historisch gebeuren.

Het is de eerste maal in de geschiedenis, dat een zo'n grote vertegenwoordiging van ons Nederlandse parlement te gelijk hier aanwezig is.

Dit is mogelijk geworden, doordat Nederland dichter bij ons is gebracht door de grote prestaties van onze K.L.M.

Dat echter zo kort, nadat de vliegverbinding met Nederland is tot stand gekomen, wij reeds een afvaardiging van Nederland hier hebben, bewijst wel de grote belangstelling, die men in het moederland voor ons heeft.

Deze belangstelling is wederkerig. Maar met belangstelling alleen is men er niet. Er moet contact zijn. Nederland en deze eilanden moeten elkander leren kennen. Wij vormen een geheel, doch wil men werkelijk een geheel zijn, dan zal men over en weer elkanders noden en verlangens moeten kennen.

En hoe kan men deze noden en verlangens beter leren kennen dan door persoonlijke kennismaking. Door de toestanden ter plaatse te bestuderen, leert men de Bevolking kennen. Dan eerst is het mogelijk uit eigen aanschouwing een inzicht te vormen en dan is men in staat elkander te helpen tot heil en welzijn van dat geheel, ons Koninkrijk.

Het is dan ook met grote vreugde, dat wij hier kennis hebben genomen van de komst van Uw Commissie. Onze verwachtingen zijn groot. Wij hier van hoog tot laag, beseffen evenals men dat in Nederland doet, dat uit dit persoonlijk contact, oneindig veel goeds kan voortkomen.

Aruba betreurt het, dat Uw bezoek slechts kort kan zijn, doch spreekt de hoop uit, dat nu het eerste persoonlijke contact is gemaakt, dit spoedig door andere gevolgd zal worden.

Ik kan Uw Commissie de verzekering geven, dat geheel Aruba, alles zal doen om Uw verblijf

hier, zo nuttig en aangenaam mogelijk te maken.

Ons volk heeft vertrouwen in U en geeft U vertrouwen, de basis voor samenwerking is er.

Dat deze samenwerking zo vruchtbaar mogelijk moge zijn, daarop, Heren, verzoek ik U met mij deze dronk te wijden, tot heil van Aruba en Nederland.

De voorzitter Mr. Kropman beantwoordde Schutte's rede:

Aruba, roept Mr. Kropman uit, wat ligt daar niet in verscholen, welluidendheid en kracht, die harmoniëren met Uw oude huizen, de goedheid die straalt uit Uw ogen.

Aruba is terecht de parel der Antillen, kracht en intellect zijn hier verenigd, hier wordt gewerkt en wij weten dat vooral gedurende de oorlog. Uw Aruba het hare heeft bij gedragen en veel goeds heeft gedaan.

Wij betreuren het, dat de Nederlandse Staten-Generaal slechts zes leden heeft afgevaardigd, zij had een schip moeten charteren om alle leden van de beide Kamers hier heen te laten komen om Uw mooie eiland te leren kennen (daverend handgeklap).

Morgen vangen wij onze werkzaamheden hier aan in het belang van Aruba.

Ik herinner U aan het woord van Hare Majesteit de Koningin waarbij U in de nabije toekomst Uw eigen belangen zult dienen te behartigen, maar ik wijs U er op dat de verantwoordelijkheid van dan aan, geheel op Uw schouders komt te rusten. Wij hebben evenwel vertrouwen in U, maar voorzichtigheid is geboden. Een der primaire factoren is rust en orde.

Ten aanzien van Uw verknochtheid aan Hare Majesteit de Koningin en het Oranje-Huis, daarvan zijn wij ons ten volle bewust.

Dat de band tussen Nederland en Aruba worde bestendigd, zal een zegen zijn voor Aruba zelf.

Mijne Heren, zo vervolgt de Heer Kropman, ik moge U een goede raad geven: gooit Uw onderlinge verschillen overboord, geen krakeel, zulks kan slechts de materiële en zedelijke welvaart van Aruba verhogen. Aruba en Nederland.

Ik verzoek U Uw glas op te heffen op het welzijn van Aruba.

Verder spraken nog de Heren Dr. R. J. Arends, W. Lampe, Henny Eman en A. Weever.

Men bleef nog enkele ogenblikken bijeen, waarna de leden van de Commissie voor een korte rust naar hun hotels vertrokken.

Ontvangst Palm Beach Club.

Om half vijf bood het Bestuur van de Palm Beach Club den bezoekers een cocktail aan.

Sjon Ceesie Eman verwelkomde de Heren, waarna de Club en het strand werden bezocht. De Palm Beach Club met het strand zijn een zeer grote attractie voor Aruba en opent vele mogelijkheden voor een toeristenindustrie.

Gedurende het bezoek aan de Palm Beach Club vond er een zwemwedstrijd plaats tussen het parlementslid Wagenaar en het Statenlid Eman, die door Sjon Henny gewonnen werd.

Op werkelijk ongedwongen wijze, de hartelijkheid die de Arubanen kenmerkt, bleef men enkele uren bijeen. Het was reeds donker toen de vele gasten zich huiswaarts begaven.

Heden heeft de Parlementaire Commissie besprekingen met vertegenwoordigers der Arubaanse bevolking en particulieren.

Morgen worden de Lago Oil Company, Eagle Petroleum Co. en enkele andere ondernemingen bezocht.

HET BEZOEK VAN DE PARLEMENTAIRE COMMISSIE AAN ARUBA.

Bezoek aan de directie van de Lago Oil Co. Tocht naar de goudconcessies.

Nadat de leden der Parlementaire Commissie Maandag de gehele dag besprekingen hadden gevoerd met verschillende organisaties en ingezetenen van Aruba, werd Dinsdag-ochtend met den waarnemend Gezaghebber, Schütte een bezoek gebracht aan de directie van de Lago Oil Company.

De Directeur, de Heer Horrigan met zijn staf ontving de gasten in zijn privé-kantoor, waarna na een korte rustpoze een rondrit over de terreinen van de Lago Oil Company werd gemaakt.

Bij het verlaten van de Lago Oil Company voegden de Heren Henny en C. A. Eman alsmede landraad A. Wever zich bij het gezelschap en reed men via Prins en Arie Kok aver zeer geaccidenteerd terrein naar de Goudconcessies op Bushi Ribana waar de Heer H. Eman (Shon Henny) de bezoekers rondleidde en verschillende door hen gestelde vragen beantwoordde.

Na dit bezoek ging het in verband met het vertrek naar Curaçao in snelle vaart terug naar Oranjestad.

Na de lunch vertrokken de bezoekers naar het Dakota vliegveld, waar de wnd. Gezaghebber de Heren Eman, Wever, V. Henriquez, Kapitein van Erp, Godfried Eman (Shon Fifi), de beide doktoren Arends op hartelijke wijze afscheid namen.

Om 15.45 uur arriveede het gezelschap weer op Curaçao waar de Heren Ir. J. Groote en K.L.M.'s Leo Bouman de Commissie-leden kwamen begroeten. Vervolgens werden de bezoekers door de Heren Groote en Bouman rondgeleid door het nieuwe stationgebouw, waar de muurschildering van Adolf Henkes het mooie uitzien van het restaurant en de verkeerstoren uit aller belangstelling hadden.

Woensdag hield de Parlementaire Commissie een bespreking met de besturen van de Vereniging voor de Handel, Kamer van Koophandel e.a.; 's middags werd een bezoek gebracht aan de Kerkeraad van de Portugees Israël Gemeente „Mikvé Israël" terwijl 's avonds de Statenleden de gasten een diner in Trianon aanboden.

PRINSES HERMINE VAN DUITSLAND

Werd gisteren door rovers overvallen.

NIEUWS OVERAL

ZIJN „LAATSTE WOORD".

Von Papen, die thans berecht wordt door een denazificatie-rechtbank zeide tot zijn rechters, dat hij zijn „laatste woorden" heeft gesproken, aangezien zijn eerlijkheid in twijfel werd getrokken (Neurenberg, (AP) 5.2).

CHILEENS DIPLOMAAT TE CARACAS.

De Chileense diplomaat, de heer Herman Santa Cruz, vertegenwoordiger van de republiek van Chili bij de Verenigde Landen, bracht een bezoek van enkele dagenaan Caracas. Hedenmorgen vertrok hij weer naar Miami (Caracas, (AP) 6.2).

SCHUMAN DREIGT MET AFTREDEN.

Uit Parijs wordt uit betrouwbare bronnen gemeld, dat de Franse Minister van Financiën, Robert Schuman van de M.R.P., gedreigd heeft af te zullen treden als het cabinet het door de Communisten voorgestelde plan tot nationalsatie van de koopvaardijvloot mocht goedkeuren. Het cabinet kwam bijeen, maar gaf geen communiqué uit, gelijk gebruikelijk is. Het zal Vrijdag wederom bijeen komen (Parijs, (AP) 5.2).

ELFSTEDENTOCHT.

Men moest de elfstedentocht weer uitstellen vanwege zware sneeuwval (Aneta).

DE OPINIE VAN CHURCHILL.

Churchill gaf als zijn opinie dat het de schuld is van de Labourpartij, dat het volk nu zo terneergeslagen en gedisillusioneerd is. Men is niet in staat te regeren, meent hij (Londen, (AP) 6.2).

BIDAULT.

Bidault vertelde aan de Kamer, dat men Frankrijk reeds imperialistisch noemt, vanwege het stukje dat men van Italië vroeg, doch hij zal in Moskou opkmen voor de verlangens van Frankrijk (Parijs, (AP) 6.2).

HUGO WAST.

Het komt maar zelden voor, dat een Spaanse schrijver in het Nederlands vertaald wordt, doch van de Spaanse schrijver in Argentinië, de man met de weinig Spaanse Naam Hugo Wast zijn reeds verschillende boeken in het Nederlands vertaald.

Ons zijn de volgende boeken van hem bekend in het Nederlands: „Gouddictators" een biographie in een tijdsbeeld — „Don Bosco en zijn tijd", „Steenwoestijn" en „De Zwarte vallei". Het is een werkelijk groot schrijver en de man had in Zuid-Amerika ook veel succes. Op Curaçao leest men zijn boeken ook in het Spaans. Van origine zou hij Spanjaard zijn, hij werd in 188 in Cordova geboren, doch vestigde zich later in Argentinië, waar hij zijn boeken schrijft.

Men noemt zijn boeken soms somber, doch zij geven uitzicht op een betere wereld.

President Carmona aan boord van een jacht in gezelschap van een admiraal.

NEDERLAND

TEGEN-VOORLICHTING.

Met haar forse weerwoord aan Prof. Gerbrandy heeft de Regering zich doen kennen van een zijde, waarvan wij de laatste tijd veel en veel te weinig gemerkt hebben. In begrijpelijke verontwaardiging antwoordde de Regering hier op een uitdaging, die niet weersproken kon blijven. Zelfs voor hen, die zich in politiek opzicht meer aan de zijde van Prof. Gerbrandy dan aan die van het regeringsbeleid scharen, moet het een juiste gedachte zijn, dat onze Regering harerzijds prijs stelt op het weergeven en verduidelijken van haar standpunt.

Er ontbreekt naar onze mening nog veel aan de overheidsvoorlichting in Nederland. Wij kunnen ons dat overigens uit de geschiedenis van deze voorlichting van het laatste anderhalf jaar zeer wel verklaren. Nadat het cabinet-Schermerhorn-Drees overstag was gegaan en de politieke zijde van de regeringsvoorlichting had afgesneden bij het bekende incident-Brugmans, is er uit den aard der zaak bij aldiegenen, die in ambtelijke functies aan de voorlichting werken, een begrijpelijke beduchtheid ontstaan om toch weer dit terrein van de politieke voorlichting („de propaganda", zoals de tegenstanders zeggen) te betreden. Daardoor wordt echter naar ons gevoel te kort gedaan aan de behoefte om bepaalde onderdelen van het regeringsbeleid zakelijk, maar ook slagvaardig en zo nodig principieel te verdedigen, zonder dat men daarbij in de toon en de betoogtrant van een Goebbels behoeft te vervallen.

Wil men twee eenvoudige voorbeelden?

Het is een bekend feit, dat er naar aanleiding van het regeringsbeleid is Indonesië niet alleen een min of meer principieel of zakelijk gefundeerde critiek wordt geoefend, maar ook rond-uit wordt gelasterd. Over de bedragen, welke de leden van de Commissie-Generaal ontvangen, doen bijvoorbeeld de meest verbazingwekkende geruchten de ronde. Zo gaat er ook een hardnekkig verhaal door Den Haag, dat de conferentie in Linggadjati 630.000 gulden zou hebben gekost — en de bittere critici, die weten, dat 150 afgevaardigden daar slechts tien dagen bijeen zijn geweest, menen daaruit aanstonds te moeten concluderen, dat er dus omkoperij van gouvernementszijde in het spel zou zijn geweest.

Wij twijfelen er niet aan, of dergelijke geruchten zijn onjuist. Maar zou een overheid, die haar taak verstaat, er niet goed aan doen door een eenvoudige uiteenzetting van de grootte van het bedrag en de wijze waarop het besteed is, alle twijfel weg te nemen?

Een tweede voorbeeld: het wekt in bepaalde kringen, vooral van de eenvoudigen van ons volk, vaak verbittering, dat er door allerlei personen in schitterende, althans in zeer duur uitziende automobielen wordt gereden. Men beschuldigt de regering dan van weeldezucht, omdat zij niet met de import van auto's van een eenvoudig type zou volstaan.

PROF. GERBRANDY

Critiek van hem en rond hem.

Deze zaak is gemakkelijk te weerleggen. In de eerste plaats zien de laatste modellen zelfs van goedkope Amerikaanse auto's er „duur" uit. En in de tweede en belangrijkste plaats is onze regering om handelspolitieke redenen genoodzaakt, wanneer zij een aantal goedkope automobielen uit het buitenland betrekt, daarbij tevens een aantal duurdere modellen aan te schaffen.

Als iedereen dit wist, zouden bepaalde klachten achterwege blijven. Zou het van het Ministerie van Verkeer te veel gevraagd zijn om over een quaestie als deze den gewonen man in een krantencommuniqué van enkele regels opheldering te verschaffen? Wij weten, dat er reeds eerder om gevraagd is, maar men heeft blijkbaar deambtelijke muren niet kunnen doorbreken.

Er is voor de overheidsvoorlichting in Nederland nog heel wat te doen, als het maar bij het wegnemen van ongegronde klachten.

(D. n. n.).

GEBOREN

ERIC WILLY LIEUW

Sanatorium 5 Febr. '47

UIT ONS CARAÏBIE

SANTO DOMINGO.

Maandag jl. kwamen de gedelegeerden voor de eerste Sociale Katholieke Week in het Caraïbisch gebied bijeen in de basiliek tot het bijwonen van een pontificale Heilige Mis, opgedragen door Zijne Excellentie Mgr. Pittini, aartsbisschop van Santo Domingo. In deze eeuwenoude basiliek waren ook de verschillende delegaties aanwezig van de Katholieke Actie van de republiek Santo Domingo, alsmede deputaties van de verschillende colleges.

Na de Heilige Mis sprak Mgr. Pittini een openingswoord, waarna Mgr. Perez Sanches, bekend op Curaçao als promotor van de devotie ter ere van La Virgen de Altagracia, het „Veni Creator" inzette.

Na afloop van deze kerkelijke plechtigheid ging men naar het altaar des vaderlands, waar de heer J. Kroon een krans legde uit eerbied van de opbouwers van deze republiek, nu meer dan honderd jaar geleden.

Nadat voor de ingang van dit gebou ween foto was genomen, trok het gezelschap naar het paleis van den president, Generalissimo Trujillo. In een korte rede zette Mgr. Pittini het doel van het Congres uiteen, waarna de President een dankwoord sprak en het Christelijke karakter van de republiek Santo Domingo benadrukte en zijn beste wensen uitsprak voor de Sociale Week.

Na afloop van de officiële receptie mocht ieder der gedelegeerden persoonlijk de hand drukken van den President.

De eerste officiële zitting van de Sociale Week, die, zoals men weet, als thema heeft „Het Bezit", begon met een welkomswoord door den gastheer, den heer Ruiz Telada, voorzitter van de Katholieke Actie. Men zond een hulde-telegram aan Zijne Heiligheid den Paus en mocht een gelukwens ontvangen van den Nuntius van Haïti.

Op de eerste zitting stelde de delegatie van uba twee stellingen voor, waarbij men de vrijheid van het individuele eigendom onderschrijft, doch waarbij men in de tweede stelling met nadruk opkomt voor de sociale functie van het eigendom.

Na een onderbreking van twee uur werden deze twee stellingen in de voltallige zitting in debat genomen. Men is vol lof over de ontvangst van de autoriteiten en de welwillendheid van de pers van Santo Domingo. In de grote krant van Santo Domingo „La Nación" ziet men de waarde van het Congres duidelijk naar voren gebracht.

Waarschuwing.

De Administratie der Belastingen verzoekt degenen, die een aangiftebiljet tot het doen van eigen aangifte in de Inkomstenbelasting en/of Gebruiksbelasting of tot het verstrekken van loonopgave van in hun dienst zijnde of in dienst geweest zijnde werknemers gedurende 1946, hebben ontvangen en tot op heden nog niet hebben ingezonden, deze als nog in de loop van deze week te willen inzenden. De termijn voor het indienen is bij de Wet bepaald: voor biljetten Inkomstenbelasting op 30 dagen en voor de biljetten Gebruiksbelasting 20 dagen, zoodat de termijn van indiening reeds is verstreken.

De Administrateur van Financien

roept gegadigden op voor het huren van de winkelruimte in het nieuwe stationsgebouw op Hato voor den verkoop van reislectuur souvenirartikelen, prentbriefkaarten, foto's, parfum, bloemen e.d.

Schriftelijke aanbiedingen onder vermelding van huurprijs worden tot en met den 12den dezer verwacht ter Administratie van Financien.

De aandacht wordt erop gevestigd dat in voornoemde winkelruimte geen consumptie artikelen mogen worden verkocht, terwijl het ten verkoop hebben van reislectuur verlichtend is voorgeschreven.

Gelegenheid tot bezichtiging op werkdagen van 9 tot 11.30 v.m en van 2 tot 4 n.m.

Willemstad, 5 Februari 1947

De Administrateur van Financien

HOOGEVEEN.

2-2

BEKENDMAKING

De Commissie inzake autobusdiensten op het eiland Curaçao maakt hierbij bekend:

dat een dertie tal ingediende aanvrage om vergunning voor het onderhouden van een autobusdienst als bedoeld in artikel 1 sub A van P.B 1946 no. 56, van den 7den Februari tot en met den 8sten Maart 1947 voor een ieder ter inzage zijn gelegd ter Gouvernements-Secretarie (Handelskade 24). Deze bekendmaking is aangeplakt aan alle politiehuizen op het eiland Curaçao.

De Commissie voornoemd.

Participacion.

Comision pa servicio di autobus na Curaçao ta participa: cu 13 peticion pa licencia pa mantene servicio di autobus, tal como menciona den articulo 1 sub A di P.B. 1946 no. 56, ta pone na Gouvernements-Secretarie (Handelskade 24) for di dia 7 di Februari te dia 8 di Maart 1947 pa publico por tuma conocemento di nan contenido.

E participacion aki ta geplakt na tur warda di polis na Curaçao.

E Comision ariba menciona.

CURAÇAO

COMMUNICANDUM.

Hierbij delen wij mede, dat het in onze bedoeling ligt om op de dag van de feestviering van de aanstaande Blijde Gebeurtenis des morgens ..om 9 ..uur in ..de pro-cathedraal van St. Anna een dankdienst te houden.

Wij nodigen langs deze weg de burgerlijke en militaire autoriteiten alsmede het corps consulaire en de vertegenwoordigers van de handel en de industrie uit deze plechtigheid bij te wonen... .. ..

Op de Zondag volgend op de bekendmaking zal in alle kerken van ons Vicariaat een plechtig Te Deum gezongen worden.

Curaçao, 6 Februari,
Pater Const. Gallé O.P.
Provic. Apost.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	12474
2e prijs	2103
3e prijs	4991
4e prijs	2366

NAAR WEST INDIË.

Gistermiddag vertrok per „Bloemfontein" het detachement voor West Indië. Het detachement is 600 man sterk (Aneta).

ONZE „GEZANT" IN DEN HAAG.

Men vroeg ons naar aanleiding van de „zwarte critiek", die in de Surinaamse pers verscheen over de gezanten, hun vrije positie, hun hoog salaris enz. hoe of de positie van den gezant van Curaçao zal zijn. In de Staten is de zaak niet erg breed behandeld; men stelde drie personen voor: Da Costa Gomez, Kwartsz en Statius Muller, doch alléén Eman en Maal gingen dat voorstel wat „toelichten", doch over de zaak zelf werd niets meer gezegd. Het zal wel hetzelfde zijn als in Suriname.

In verschillende kringen noemde men nog candidaten, zoals dat ook in Suriname het geval was (zelfs de Surinamers op Aruba en Curaçao namen aan die candidaatstelling deel). Hier noemde men nog als candidaten Dr. Ch. de la Try Ellis, J. H. Sprockel, R. Martijn, F. Vromans en A. Correa (de laatste persoon was candidaat van het weekblad „Curaçao").

GEZELSCHAP „DE ZWAAN".

Naar aanleiding van ons bericht van gisteren heeft de heer Schenker ons medegedeeld, dat hij besloten heeft de uitvoering niet op 19 Februari, maar op 18 Februari, te doen plaats hebben. Onze dank, zo is het beter.

R.K. VOLKSBOND.

Ook het bestuur van de R.K. Volksbond was uitgenodigd tot een bezoek bij de Parlementaire Commissie. Wegens afwezigheid van den voorzitter, den heer J. Kroon, nam de heer C. Casiano de taak van voorzitter over. Hij was vergezeld van het lid Is. Cardoze en Pater Brada, geestelijk adviseur. Men gaf een overzicht van de vijf en twintig jaar sociale arbeid. Men zette de moeilijkheden uiteen ,waaronder gewerkt moest worden en gaf enkele desiderata.

COMMISSIE NAAR DE WEST VERTROKKEN.

De parlementaire commissie naar West-Indië is Woensdagmorgen vertrokken. Voor het vertrek had een A.N.P.-verslaggever een onderhoud met Prof. J. H. A. Logemann. „De commissie-„Van Poll", aldus de oud-Mnister, „vertrok met een bepaalde onderzoekingstaak, terwijl wij ons in den brede op de hoogte gaan stellen. Er zijn in de Kamer eigenlijk geen mensen, die t.a.v. de West volledig au fait zijn en nu wij voor zulke belangrijke beslissingen staan, willen wij in het Parlement ook met kennis van zaken kunnen spreken".

De Tijd.

ANDRÉ DE LA PORTE †.

Het bericht, dat de bekende K.L.M.-vlieger André de la Porte in de strijd tegen Japan het leven liet, is thans bevestigd.

Reserve kapitein-vlieger Pieter Cornelis André de la Porte kwam in 1944 bij een verkenningsvlucht in de omgeving van Ambon om.

Het totaal vernielde vliegtuig werd gevonden op het eiland Larat.

Geen der inzittenden overleefde de ramp. Allen werden begraven op Ambon.

Gezagvoerder André de la Porte was van 1938 tot 1940 in dienst van het West-Indisch bedrijf van de K.L.M.

„ORANJE VERENIGING CURAÇAO".

Voorlopig programma der feesten bij a.s. blijde gebeurtenis.

Bij ontvangst door den Gouverneur van het officiële bericht der geboorte van Nederland uit zal den Voorzitter van de „Oranje Vereniging Curaçao" onmiddellijk worden gewaarschuwd.

A. Komt dit bericht tussen 16 uur en 6 uur 's morgens, dan volgt bekendmaking door de O.V.C. om 6 uur 's morgens.

B. Komt dit bericht tussen 6 uur 's morgens en 16 uur, dan volgt bekendmaking door O.V.C. 1½ uur na ontvangst van dit bericht.

Bij bekendmaking onder A. genoemd, is de officiële feestdag gesteld op dezelfde dag.

Bij bekendmaking onder B. genoemd, is de officiële feestdag gesteld op de daarop volgende dag.

Bij bekendmaking voor 12 uur 's middags zal waarschijnlijk nader worden bepaald, dat van 12 uur af die dag als feestdag zal worden oevierd. Het ligt in de bedoeling dat 's avonds een fakkeloptocht te houden.

De bekendmaking van de geboorte door de O.V.C. zal geschieden door versierde automobielen met muziek te doen rijden, het luiden der kerkklokken, e.d.

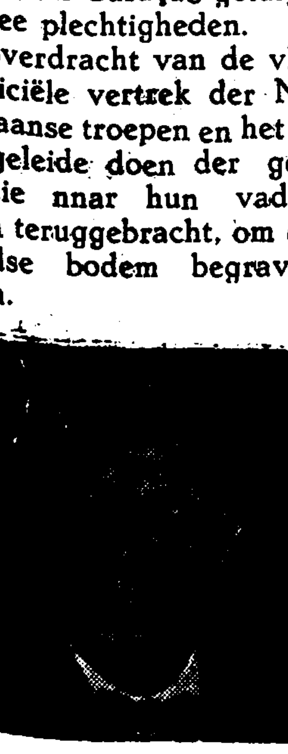
Het voorlopig programma luidt:

8.00 uur Zanghulde door de schoolkinderen, waarna tractatie;
8.30 uur Defilé van de troepen;
9.00 uur Kerkdiensten;
10.15 uur Ontvangst ten Gouvernementshuize;
10.30 — 12.30 uur Sportfeesten (wij publiceerden reeds de verschillende spelen);
5.00 uur Defilé van Sportverenigingen;
15.30 — 17.30 uur Sportfeesten
21.00 uur Vuurwerk.

Twee Plechtigheden

Heden zal Curaçao getuige zijn van twee plechtigheden.

De overdracht van de vlag bij het officiële vertrek der Noordamerikaanse troepen en het plechtig uitgeleide doen der gevallenen, die nnar hun vaderland worden teruggebracht, om op vaderlandse bodem begraven te worden.

ROOSEVELT

Verschillende organisaties gaven blijk van hun medeleven, gebouwen hesen de vlag halfstok. Tegen tien uur werd het reeds wakker op straat en stelden de mensen zich op in de buurt van het Gouvernementshuis.

Padvinders kwamen aangelopen, ze zullen de jeugd vertegenwoordigen. Ze zijn blij padvinder te zijn; andere jongens zitten nog in de klas.)

Om 10 uur kwamen drie vliegtuigen op Hato aan. Een bommenwerper en twee transportvliegtuigen. Een grote groep mensen was bij de aankomst aanwezig. Het gezelschap onder leiding van Generaal Bessell en Admiraal Nexon begaf zich in legerauto's stadwaarts.

Nadat in het al oude fort Amsterdam de plechtige vlagoverdracht had plaats gehad, trok een droeve stoet door onze straten. Komend van het Rifstadion vooráfgegaan door een muziekcorps, dat de ijle treurmuziek speelde, trok een stoet, waarin de kisten der gevallenen op de auto's opgebaard langzaa mvoorwaarts.

Hun kisten waren gedekt met de Noodamerikaanse vlag, en bloemenkransen had men aangebracht. Het volk stond stil, er was stilte, stilte om de dood. Vertegenwoordigers van land- en zeemacht van de hoogste tot de laaste, zij allen brachten de laatste eer. Bij hen sloten aan de delegaties van C.P.I.M., C.S.M., van koopvaardij en handel, gevolgd door de talloze padvindsters en padvinders.

VAN DE GROTE WEGEN.

Men moet eens van de grote wegen komen, eens niet op het asphalt blijven en b.v. het land van de parochie van Santa Maria verkennen.

Rijdt maar naar boven op de Ceroe Fortuna, maar stapt uit bij de laatste bocht, wat een panorama!

Hoe anders is Curaçao dan voor u en hoe mooi.

Zag u ooit de zon onder gaan bij de bouwval van Stenen koraal. Het rood wordt vlammend, het geel is zacht. Neem alleen maar de magasina, die er naast staat, het dak is ingevallen, doch de muren staan er nog.

Het zijn van muren als van een fort, muren, die alléén maar omgegooid kunnen worden. Daar is de poort daar kwamen de mensen naar toe op Woensdag, daar bij de drempel daar duwen ze elkaar en hadden honger. Het was de dag van het rantsoen, Diarazon. De geiten stuiven voor u op naar boven, ze wanen er zij zijn er en ze zullen er wel blijven. Er bestaat wat aloë op de hoek. „Het is heel goede aloë", zegt een oude vrouw, doch wie weet dat nog? De mensen komen er wat snijden, doch er is geen aanplant. Niemand kijkt er naar.

Probeer dan eens door de savanna heen te greaken. Plotseling komt u bij een mooie vijver, water, zo maar water op Curaçao, dat moeten de Indianen vroeger allang gezien hebben. In de verte staat een bouwval, zo triestig dat het té erg is om er nog te dichten, over de Stenen koraal met het eigenlijk nog sierlijke huis en zijn imposant magazijn [illegible] Muizenberg neen dat gaat niet, dat ontroert tot niets.

Er staan nog wel de mooie bomen, hoe rustig moet het daar geweest zijn. Hier niet als op Noordkant: de zee die aankomt, hier hoort men niets. Hier geen graven, bomen die wonderlijk netjes op een rij staan en die de mensen zien gaan en komen. De Amerikanen legden er een telefoonlijn langs de lijn, hebben ze laten liggen en een paal staat er ook nog, die valt vandaag of morgen juist over de weg, als er iemand voorbij rijdt, zoals hoge cactussen omvallen als het goed regent. Ze hebben té snel gegroei en te weinig gedacht aan de wortels, die ze moeten schieten en dan liggen ze er zo maar plotseling, terwijl ze nog helemaal groen zijn, terwijl ze juist van plan waren om te gaan bloeien. Er zou een parabel te maken zijn over die cactussen, die grote verwaande cactussen, die van de gelegenheid de welvaart de regen gebruik maken, om uit te schieten doch die nog geen wortel hebben, die wel heel wat lijken, doch die nog niets zijn en die bij een stootjes omzinken zonder smak, een geit peuzelt er nog wat aan. Na twee dagen zon is het niets als verdorde spul, dat nergens voor dient zelfs niet om er mee te stoken.

De stilte is er mooi in de cunucu, er is de Noordkant-rots die van die kant de wereld perfect afsluit. Des avonds is het er niet mooi, de Isla met al zijn akelig licht in de verte verraadt ieder ogenblik, dat Curaçao een ander wereld kent, dat licht van de Isla is brutaal dat verlicht de hele Noordkant, dat maakt de schaduwen in de maan zelfs anders. Trekt er op uit komt van de wegen en ziet hoe mooi.

Verloofd
JOAQUIN M. KELKBOOM
met
MARGARETHA HENDRIKS

ONS KONINKRIJK

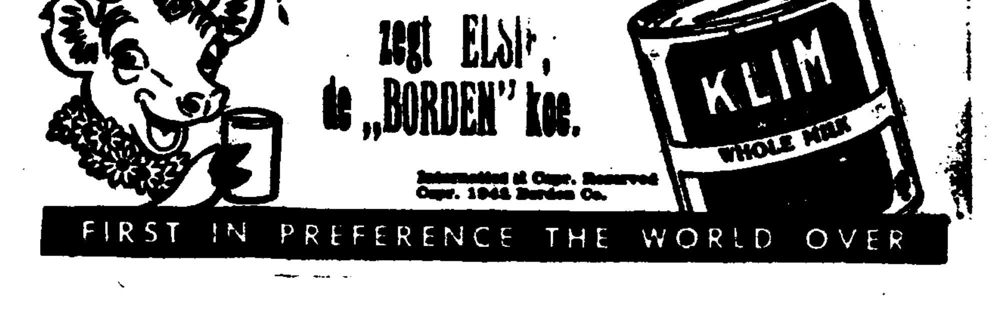
COMMISSIE-GENERAAL.

Nadat in de Tweede Kamer het wetsontwerp tot uitbreiding van de Cmmissie-Generaal was aangenomen, zal Prof. Verzijl van de Universiteit van Leiden als lid van de Commissie benoemd worden. Prof. Posthuma is reeds in Indië als adviseur werkzaam (Aneta).

Mr. Dr. Jan Hendrik Willem Verzijl werd geboren te Utrecht op 31 Augustus van het jaar 1888. Hij studeerde aan het gymnasium en Universiteit van Utrecht in de rechtswetenschappen. In 1910 behaalde hij zijn Dctorstitel in de rechtswetenschappen en in het jaar 1917 werd hij doctor in de staatswetenschappen. Bekende publicaties van hem zijn o.a. „Het prijsrecht tegenover neutralen in de wereldoorlog van 1914" en in „Vragen des Tijds" publiceerde hij vele artikelen.

SCHEVENINGEN.

Door onregelmatige uitzending en door stoornis was het vannacht niet mogelijk het Anetanieuws via Scheveningen goed op te nemen. Tot 24.30 uur was er niets te horen.

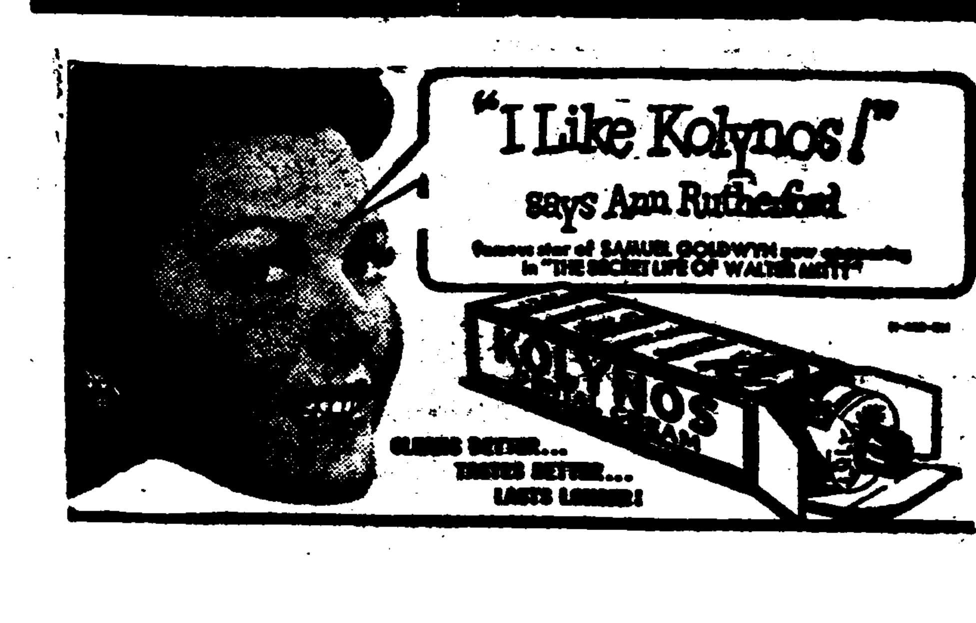
Wij ontvingen het treurig bericht van het overlijden van onze geliefde moeder, schoonmoeder en grootmoeder.

Mevr. de Wed. Celmira Redonde Hernandez

te Rio Hancha Colombia op 31 Jan. j.l.

Julian Hernandez.
Estela de Hernandez.
Rafael, Virginia en
Henry Hernandez

Adres: Roodeweg 126

Ontwapening

Van 23 October tot 14 December 1946 had te New York plaats het tweede deel van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties. Het eerste deel dier bijeenkomst was in het begin van het vorig jaar in Londen gehouden; het was in hoofdzaak gewijd aan organisatorische vraagstukken, aan het in gang zetten van U.N.O. zelve. Nochtans is ook toen al een besluit van vèrstrekkende betekenis genomen: op 24 Januari 1946 werd namelijk de Atoomcommissie in het leven geroepen. Haar taak was het, den Veiligheidsraad voor te lichten over de vraag, hoe het gebruik van atoombommen werkelijk kan worden uitgebannen en hoe de aanwending van atoomenergie uitsluitend voor vredelievende doeleinden ware te verzekeren.

Bij wijze van „zalig uiteinde" heeft deze Atoomcommissie juist op 30 December jl. haar eerste rapport vastgesteld. Dat komt neer op de aanvaarding van het zg. plan-Baruch, het voorstel van den Noordamerikaansen vertegenwoordiger in die Commissie. Baruch wil een internationaal lichaam in het leven roepen, dat de voortbrenging van grondstoffen voor de opwekking van atoomenergie beheert; dat werkelijk toezicht oefent tegen mogelijke ontduiking door enig land van dit internationale „atoom-monopolie"; en dat daarbij **niet** onderworpen is aan het veto-recht van enige grote mogendheden. Ook Nederland stemde vóór dit plan. Maar verwonderlijker was, dat de Sovjet-vertegenwoordiger, die dit voorstel aanvankelijk scherp bestreed, er niet tegen stemde, maar volstond met zich van stemming te onthouden.

Het is van grote betekenis, dat dit plan-Baruch op zijn nog lange reis dit eerste station zonder ongelukken gepasseerd is. Want in de worsteling om „ontwapening" — officieel spreekt men, terecht, van „regeling en beperking van de bewapening" — is dit een belangrijke gebeurtenis.

Het tweede deel toch van de Algemene U.N.O.-vergadering, onlangs te New York beëindigd, was wel verre van organisatorisch, in hoge mate politiek en stond als het ware in het teken van de ontwapening.

In dat teken was zij al aanstonds gezet door de rede van Molotov bij de eerste algemene beschouwingen, die daarbij een Russisch ontwapeningsvoorstel indiende.

Gezaghebbende schrijvers over internationale politiek in de Noordamerikaanse pers toonden zich niet weinig verbolgen over het feit, dat de inderdaad niet erg sterke delegatie van de Verenigde Staten zich door de Sovjets het initiatief uit handen had laten nemen in een zó belangrijke zaak als de ontwapening. Het antwoord van Noord-Amerika, op Molotovs voorstel was een tegenvoorstel, waardoor de ontwapening onlosmakelijk verbonden werd met de inwerkingtreding van een inter-nationaal **systeem van controle.**

Ook Canada, Australië en Frankrijk dienden achtereenvolgens ontwerpen in, tot vaststelling van algemene beginselen, die de regeling en vermindering van de bewapening zouden moeten beheersen.

Op 4 December aanvaardde Motolov het Noordamerikaanse voorstel als basis voor verdere bespreking en diezelfde dag werd een commissie benoemd om een ontwapeningsbesluit van de Algemene Vergadering voor te bereiden, dat zo mogelijk eenstemmig zou kunnen worden aanvaard. Die commissie bestond uit de vertegenwoordigers van Argentinië, Australië, België, Brazilië, Canada, China, Colombia, Tsjechoslowakije, Egypte, Frankrijk, India, Mexico, Nederland, Noorwegen, Polen, Syrië, de Oekraïne, de Sovjet-Unie, Engeland en de Verenigde Staten. Zij is inderdaad in haar opzet geslaagd, want haar ontwerp is op 12 December met algemene stemmen aanvaard.

Dat besluit bestaat uit negen punten. Het begint met de noodzakelijkheid te erkennen van een spoedige en algemene regeling en vermindering zowel van de bewapening als van gewapende machten van alle bij de U.N.O. aangesloten landen. En dit, zowel ter versterking van vrede en veiligheid in het algemeen, als ter nakoming in het biezonder van de voorschriften van het Handvest van San Francisco. Daar de Algemene Vergadering echter niet verder kan gaan dan algemene richtlijnen op te stellen, deed zij vervolgens een beroep op de Veiligheidsraad, om onverwijld practische maatregelen tot ontwapening te ontwerpen en daarvan tevens een volgorde van belangrijkheid en noodzakelijkheid in de uitvoering voor te stellen.

Zij moeten zó zijn, dat deze maatregelen algemeen en door alle deelnemers zullen worden toegepast; niet door slechts één of enkele van de staten. De eenzijdige ontwapening is hiermede uitdrukkelijk verworpen. De Veiligheidsraad, zo besloot de Algemene Vergadering verder, zal die uitgewerkte, practische plannen vervolgens weer aan haar moeten voorleggen, waartoe zij zo nodig in biezondere zitting bijeen zal komen. Dáár zullen de ontwapeningsverdragen uiteindelijk worden vastgesteld, waarna elke staat ze zal hebben te bekrachtigen vóór zij in werking kunnen treden.

Z. H. DE PAUS

Bepleit bij den Noordamerikaansen Gezant de voedselsituatie in Europa.

Na aldus te hebben bepaald, dat en hoe de ontwapeningsverdragen er zullen komen, heeft de Algemene Vergadering vervolgens ook richtlijnen gegeven voor wat zij zullen moeten inhouden. Niet ten onrechte zeide Bevin, kort en krachtig: „Ik heb geen belangstelling voor vermindering van de bewapening met pijl en boog." Waar het nl. vooral om gaat is om het verbod en de verwijdering uit alle **nationale** bewapeningen van atoomwapens en alle andere wapenen, die nu èn in de toekomst geschikt zijn tot het teweegbrengen van massale verwoestingen.

Behalve atoombommen behoren daartoe ook V-1 en V-2's, gifgassen, middelen om, direct of indirect, de bevolking door bacteriën te besmetten, vèrdragend monstergeschut en dergelijke. Zulke gruwelijke vernietigingsmiddelen zijn nl. veel gevaarlijker en ellendiger dan karabijnen of mitrailleurs, handgranaten en mortieren, al dienen deze laatste evenmin te worden vergeten.

Dit beginsel is duidelijk tot uitdrukking gebracht, en om het kracht bij te zetten bevat de resolutie twee aanvullende directieven: allereerst moet de Atoomcommissie zo spoedig mogelijk haar taak ten einde brengen; haar eerste rapport aan de Veiligheidsraad heeft zij, zoals hiervoor gezegd, alreeds vastgesteld. Maar ten tweede moet de Veiligheidsraad, juist met het oog op maatregelen tegen die voornaamste vernietigingswapenen, een of meer overeenkomsten ontwerpen, die internationale „controle en toezicht" daarop regelen. Dit systeem van controle en toezicht zal moeten worden opgebouwd „in het raam van de Veiligheidsraad", omdat dit instituut nu eenmaal met de voornaamste verantwoordelijkheid is bekleed voor de handhaving van vrede en veiligheid. Maar er is veelbetekenend aan toegevoegd, dat deze contrôle- en inspectie-organen hun „status en bevoegdheden" zullen ontlenen aan die ontwapeningsovereenkomsten zelve — en dus niet aan de Veiligheidsraad. Dat is daarom van zulk uitzonderlijk gewicht, omdat deze contrôle- en inspectie-organen daardoor **niet** meer onderworpen zijn aan het veto-recht, dat elk der vijf grote Mogendheden in de Veiligheidsraad heeft. Hun dagelijkse werk zullen zij dus moeten verrichten, ook tegen de zin van één der Grote Vijf.

Visjinsky heeft deze uitleg zelfs, met een beroep op Stalin en Molotov, uitdrukkelijk gegeven.

Nog twee kanttekeningen moeten wij hierbij maken.

Ten eerste: wat betekent dan, dat deze „contrôle- en toezichtorganen" in het leven worden geroepen „in het raam van de Veiligheidsraad?" Het zijn de Russen geweest, die deze vage formuleringen hebben bedacht. Klaarblijkelijk is het hun bedoeling, dat, zo een overtreding wordt geconstateerd van de ontwapeningsafspraken, de inspectie-organen dit dan aan de Veiligheidsraad zullen moeten rapporteren. Deze Raad zal dan — naar Sovjet-opvatting — moeten uitmaken of en welke strafmaatregelen tegen den staat-overtreder moeten worden genomen. Maar...... daarbij zal elk der Grote Vijf zijn veto-recht wèl hebben.

Dit punt is in de huidige resolutie opengelaten; het zal dus in de volgende onderhandelingen moeten worden opgehelderd.

Byrnes heeft in zijn grote rede over het ontwapenings-besluit de quaestie der strafmaatregelen wel aangetipt. Zonder te **eisen,** dat beslissingen hierover **zonder** veto genomen zouden kunnen worden, heeft hij wel doen blijken dat zijn voorkeur uitgaat naar een regeling, waarbij die sancties niet onder het veto vallen. Zó is nl. ook de sanctie-regeling in het plan-Baruch. Daarom is het van te meer betekenis dat dit plan in de Atoomcommissie is aanvaard ná de ontwapeningsresolutie der U.N.O.-vergadering, omdat het anti-veto-standpunt hierdoor zeker is verstevigd. Kenmerkend is, dat de Sovjet-Unie alleen nog eens haar pro-veto-standpunt heeft benadrukt doch daarom in de Atoomcommissie toch niet tegen Baruch stemde, maar zich onthield. Wil ook zij de deur open houden voor een oplossing?

Een tweede en laatste kanttekening is: wat betekent het woord controle?' In het Engels is dit geenszins synoniem met „toezicht" zoals in het Nederlands en...... in het Russisch!

Het Engelse „control" betekent eerder „in handen hebben", „beheren". De ontwapeningsresoluti spreekt van „contrôle" **en** toezicht en bedoelt dus — naar normaal Engels woordgebruik — met „contrôle" iets anders en veel méér dan simpel toezicht. Ook dit punt zal in de komende besprekingen ter dege moeten worden doorgepraat. Maar ook in dit opzicht is de aanvaarding van het Baruch-plan veelbetekenend. De bevoegdheden, die dit project toch geeft aan het daarin ontworpen internationale-atoomlichaam, de „Atomie Development, omvatten inderdaad allereerst **beheer;** beheer zelfs van alle mijnen ter wereld, waaruit men uranium kan winnen, een metaal, nodig voor het opwekken van atoom-energie.

Overzien wij het resultaat van de eerste U.N.O.-vergadering met betrekking tot ontwapening, dan kunnen wij besluiten, dat dit — hoewel nog verre van definitief — tenminste hoopgevend is en de weg heeft gebaand tot concrete maatregelen om werkelijk zowel de bewapening als de legers, vloten en luchtmachten aan regelen te binden en te beperken; de naleving daarvan niet alleen afdoende te inspecteren, maar die regelen en beperkingen ook „in de hand te houden". Vóór het zover is, moet er nog een moeilijke weg begaan worden. Maar de eerste stap op die weg is gezet, en gezamenlijk gezet. En hoe moeilijk ook, misschien is de weg wel niet zó lang als sommigen vrezen.

(„De Tijd").

Nijmeegse eis aan Duitsland.

De oude Nijmeegse monumenten hebben evenals de duizenden particuliere huizen en gebouwen alle in meerdere of mindere mate van de oorlog te lijden gehad, aldus Drs. C. Kokken voor Radio Nijmegen.

Vooral het Valkhof, de Belvedère, de Broers- en Stevenskerk en het Raadhuis hebben het zwaar moeten ontgelden.

De achthoekige kapel op het Valkhof, daterende uit ± 1000 werd beschadigd, terwijl de achterwand van de Romaanse kapel uit de 12e eeuw bijna doormidden werd gespleten. De Belvedère werd zwaar gehavend en de Stevenskerk verloor zijn 17e eeuwse torenspits, een deel van het carillon en een aantal traveeën van het kerkgebouw.

De Broerskerk en het Raadhuis gingen in vlammen op.

Andere monumenten bleven echter gelukkig gespaard, zoals het schilderachtige hoekje van Kerkboog, Lakenhal en Waag op de Grote Markt, de Latijnse School, de Mariënburgkerk, de walmuren in de parken en het Kolvenhuis in de Steenstraat.

De oude monumenten waren niet alleen van belang voor de Nijmegenaren, doch trokken door hun historische en culturele waarde jaarlijks ook duizenden vreemdelingen naar Nijmegen. Daardoor werd niet alleen de onstoffelijke glorie en roem onzer stad vergroot, maar ook de stoffelijke belangen werden daardoor in ruime mate gediend.

Door de oorlog is de vreemdelingenstroom echter belangrijk verminderd en het is zaak, dat Nijmegen de oude aantrekkelijkheid weer zo snel mogelijk tracht te herwinnen, om in de toekomst met andere centra van vreemdelingenverkeer te kunnen concurreren. Geschiedt dit niet, dan gaat de vreemdelingenstroom zich verplaatsen naar andere ontspanningsoorden, die meer te bieden hebben en komt Nijmegen hoe langer hoe meer achterop.

Het is in dit opzicht erop of eronder.

Herstel van de oude monumenten, die een van Nijmegens aantrekkelijkheden vormden, is dus van groot belang.

Het Raadhuis.

Aangenomen dat het Stadsbestuur dit belang inziet en een snelle restauratie weet te bewerken, dan komt na beëindiging daarvan de vraag naar voren: hoe moeten wij die gerestaureerde oude royale wijze in te richten? vraag, die in het biezonder bij het Raadhuis wel met klem gesteld mag worden.

Waar halen we de meubels vandaan, om dit gebouw weer op deoude royale wijze in te richten? Waar een schepenbank zoals Gaert van Dulcken ons er zo prachtig een leverde; waar een wonderklok met kunstig gesneden wijzerplaat en zilverklinkende klokjes; waar de beelden van Keizer Karel en Justitia; waar de parketvloeren, spiegels, lichtkronen, meubels, kasten, schilderijen, wandbedekking, lambrizeringen, karyatiden en schouwen voor Schepenkamers voor Burgemeester, Wethouders en Secretaris?

Zullen wij niets doen en stadgenoot en vreemdeling plaatsen voor het Nieuw Nijmeegs Raadsel van een kaal en hol stadhuis?

Of zullen wij ons tot het uiterste inspannen om het huis van den magistraat onzer stad weer te maken tot een deftig met een historische sfeer omgeven gebouw?

Het antwoord op die vraag kan, dunkt mij, niet twijfelachtig zijn.

Het Nijmeegse Stadhuis moet herrijzen. Uitwendig en inwendig.

Komt echter de volgende vraag: wie zal die kostbare inrichting betalen?

Moeten de Nijmegenaren het doen, die toch al hard op weg zijn een troep armoedzaaiers te worden?

Moeten de Nijmegenaren de daarvoor nodige tonnen uit hun beurs, die toch al zo plat is, bijeenschrapen?

Of is er een andere weg?

Inderdaad, die andere weg is er.

Kort geleden heeft de Minister van Buitenlandse Zaken nl. aan de Commissarissen der Koningin het verzoek gericht hem te willen berichten, of er in hun provincies nog verlangens leven in verband met de bij het komende vredesverdrag aan Duitsland te stellen eisen.

Hier nu ligt de kans voor Nijmegen om althans een deel van de door Duitsland aangerichte oorlogsschade vergoed te krijgen.

Voor zover het de wederinrichting van het Raadhuis betreft heeft de Vereniging voor Vreemdelingen-verkeer „Nijmegen Vooruit" zich tot tolk gemaakt van de Nijmeegse verlangens op dit terrein, door het Nijmeegse Gemeentebestuur te attenderen op de mogelijkheid tot volledige vergoeding van aan Nijmeegse cultuurgoederen toegebrachte schade uit Duits kunstbezit.

Dit initiatief van V.V.V. verdient de volle aandacht en instemming.

Het legt de plicht tot schadevergoeding daar aar zij behoort: bij de Duitsers.

Niet de Nijmegenaars moeten jarenlang krom liggen om de culturele schade hersteld te krijgen maar de Duitsers...........

Wat Nijmegen nodig heeft is een schepenbank en een wonderklok uit Duitsland; beelden, schilderijen en antieke meubels uit Duitsland; vloeren, kasten en houtsnijwerk uit Duitsland. Precies dezelfde stukken als hier zijn vernield!

Duits paleis.

En als het te lastig of omslachtig is die voorwerpen in Duitsland bijeen te zoeken, goed, dan kan de eis ook korter geformuleerd worden:

Nijmegens eis: een Duits paleisl Geef Nijmegen een renaissance- of barokpaleis en de Nijmegenaars zullen wel zorgen, dat de gehele inventaris aan meubels enz., naar Nijmegen komt. En het is gegarandeerd zeker, dat de poezele cupido'tjes, de faunen en tritons, de florabeelden, en springfonteinen in de Nijmeegse parken en op de Goffert evengoed zullen pareren als in de Duitse lusttuinen.

De mogelijkheid tot verwezenlijking van deze iets ie zeer zeker aanwezig.

Het lijdt geen twijfel of Nijmegen zal, bij het stellen daarvan, op de machtige steun van invloedrijke instanties mogen rekenen.

In de eerste plaats is daar het Provinciaal Bestuur van Gelderland, dat er van deze plaats af bescheiden aan herinnerd moge worden, dat het nog altijd een ereschuld heeft aan de stad Nijmegen wegens de afbraak in 1796 — nu juist 150 jaar geleden — van de aloude en vermaarde Valkhofburcht.

Vervolgens is daar de Nederlandse Regering, die, door onze eis met klem ter vredesconferentie voor te dragen, kan tonen, dat zij het zich tot een ereplicht rekent ook het cultureel herstel van de stad, die mede voor het gehele land de spits heeft afgebeten, te bevorderen.

En zouden de Chefs van de roemrijke Geallieerde Legers ook niet bereid zijn persoonlijk ten gunste van Nijmegen te interveniëren? Ten gunste van dat Nijmegen, waar zij in de strijd om de Waalbrug en in het Rijkswoud hun grote militaire triumphen beleefden. Triumphen, die hun welliswaar onsterfelijke roem brachten, doch onze stad en streek in een puinhoop veranderden!

Tenslotte is er dan nog de Regering der Verenigde Staten van Amerika, die er toch ook met gepaste vrijmoedigheid aan herinnerd moge worden, dat zij nog altijd iets goed heeft te maken wegens het noodlottig bombardement van 22 Februari 1944.

De stad Schaffhausen, die indertijd eveneens per vergissing door de Noordamerikanen werd gebombardeerd, ontving daarvoor een schadeloosstelling van 3.000.000 dollar.

Over de schadevergoeding aan Nijmegen is tot nog toe met geen woord gerept.

Steunt V.V.V.-actie!

Om de nodige kracht aan de actie te kunnen bijzetten is het nodig, dat de gehele burgerij zich erachter stelt.

V.V.V. heeft de eerste stoot gegeven.

Laat nu allen, die van gelijke gedachte zijn, hun adhaesie hiermede betuigen door opzending van hun naamkaartje aan het kantoor der V.V.V. Hezelstraat 110 of een aldaar neergelegde lijst tekenen.

Nijmegenaars, steunt deze actie. Bedenkt wel wat er op het spel staat.

Uit eigen kracht zijn wij nooit in staat Nijmegen weer op te bouwen en zeker niet om de gelden nodig voor noodzakelijke luxe uitgaven ten behoeve van ons Stadhuis op te brengen.

De enige oplossing is: vervanging van de schade aan cultuurschatten toegebracht door de sers.

Steunt derhalve de V.V.V.-actie!